

uitspraak

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND
Zittingsplaats Almere

Bestuursrecht

zaaknummer: UTR 16/2328

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 5 juli 2017 in de zaak tussen

Almere, eiseres
(gemachtigde: .. .),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Almere, verweerder
(gemachtigde .. .)

Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres om bijzondere bijstand op grond van de Participatiewet (Pw) voor de kosten van de verplichte eigen bijdrage van de werkweek 2015-2016 van het .. . afgewezen.

Bij besluit van 2 mei 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 maart 2017. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiseres ontvangt laatstelijk sinds 29 mei 2015 bijstand. Op 13 januari 2016 heeft eiseres bijzondere bijstand aangevraagd voor de kosten van de verplichte eigen bijdrage werkweek 2015-2016 van haar dochter.

2. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat op grond van artikel 15, eerste lid, van de Pw geen recht op bijstand bestaat, nu de Wet op het kindgebonden budget (Wet kgb) een voorliggende voorziening is. Ouders worden voor schoolkosten gecompenseerd middels een verhoging van het kindgebonden budget (kgb). Omdat geen sprake is van zeer dringende redenen, komt eiseres ook niet op grond van het beleid van verweerder - richtlijn B082 "indirecte schoolkosten schoolgaande kinderen" - alsnog voor bijzondere bijstand in aanmerking.

-
3. In beroep heeft eiseres aangevoerd dat verweerder de richtlijn niet heeft gepubliceerd als beleid, zodat met het afwijzen van de aanvraag op grond van de richtlijn sprake is van onzorgvuldig handelen. Verder heeft verweerder geen beleidsregels waaruit blijkt wat directe en indirecte schoolkosten zijn die voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Ten slotte heeft eiseres aangevoerd dat het kgb geen toereikende voorliggende voorziening is, omdat de door haar gemaakte schoolkosten - zoals de aanschaf van een fiets van € 249,- en schoolbenodigdheden van € 120,40 - ruimschoots de verhoging van het kgb van € 233,- per jaar overschrijden.
 4. Anders dan dat eiseres heeft betoogd, heeft verweerder gelet op het bestreden besluit de aanvraag niet afgewezen op basis van een richtlijn, maar op grond van artikel 15, eerste lid, van de Pw. De richtlijn ziet immers op andere (uitgezonderde) kosten, te weten reiskosten. De rechtbank dient dan ook te beoordelen of verweerder terecht heeft gesteld dat het kgb is aan te merken als een passende en toereikende voorliggende voorziening voor de kosten (de eigen bijdrage) van een werkweek.
 5. Volgens vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (bijvoorbeeld de uitspraak van 13 december 2011; ECLI:NL:CRVB:2011:BU8263) heeft de Wet werk en bijstand, thans Pw, geen functie indien binnen de voorliggende voorziening een bewuste beslissing is genomen over de noodzaak van vergoeding van bepaalde kostensoorten in het algemeen of in een specifieke situatie. De rechtbank stelt in dit verband vast dat het kgb op grond van artikel 2, vierde lid, van de Wet kgb, wordt verhoogd indien een kind de leeftijd van 12 jaar heeft bereikt. Gelet op de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 2012–2013, 33 716, nr. 3) behorende bij de Wijzigingswet waarmee de Wet kgb wordt gewijzigd, hangt deze verhoging samen met de extra kosten waarmee ouders van schoolgaande kinderen te maken krijgen en waarvoor sinds 1 augustus 2015 geen bijdrage meer wordt verstrekt op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (Wtos). Dit betekent dat binnen de Wet kgb een bewuste beslissing is genomen over de noodzaak van vergoeding van schoolkosten, zodat sprake is van een voorliggende voorziening. Nu niet in geschil is dat de kosten van een werkweek schoolkosten betreffen, heeft verweerder de aanvraag op goede gronden afgewezen.
 6. De rechtbank volgt eiseres niet in haar betoog dat het kgb vanwege de door haar opgevoerde kosten geen passende en toereikende voorliggende voorziening meer zou zijn. Nog daargelaten de vraag of de aanschaf van een fiets uitsluitend tot schoolkosten kunnen worden gerekend, heeft eiseres zelf de keuze gemaakt om een fiets aan te schaffen waarvan het bedrag de verhoging van het kgb overschrijdt.
 7. Van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Pw, op grond waarvan verweerder toch bijstand had moeten verlenen is niet gebleken.
 8. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Wolfrat, rechter, in aanwezigheid van mr. P. Thijssen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 5 juli 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

07 JUL 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor copy
Conform de griffier
